

SPEUR ALS
SHERLOCK
HOLMES

INHOUD

Inleiding

Zaak 1: Een schandaal in Bohemen 8

Zaak 2: Het marineverdrag 80

Zaak 3: Het laatste probleem..... 156

INLEIDING

In 1887 liet Arthur Conan Doyle het lezend publiek kennismaken met de grootste fictieve detective ter wereld: Sherlock Holmes, wiens avonturen zijn vastgelegd in vier romans en 56 korte verhalen.

De avonturen in dit boek zijn gebaseerd op drie korte verhalen, die voor het eerst gepubliceerd werden in *The Strand Magazine* en later werden gebundeld in *De avonturen van Sherlock Holmes* en *De memoires van Sherlock Holmes*.

De oorspronkelijke verhalen werden verteld door de vriend en metgezel van Holmes, dr. John Watson. Wij zagen de geniale Holmes door de ogen van Watson. Holmes' deductievermogen leek op magie totdat hij het zich verwaardigde om een uitleg te geven, waarop Watson steevast opmerkte hoe simpel het eigenlijk allemaal leek.

In dit boek ben JIJ Sherlock Holmes en de uitkomst van elk avontuur ligt in jouw handen. Zodra dit wordt aangegeven, ga je naar de genummerde sectie en lees je daar verder; als je voor een keuze staat, ga dan naar de genummerde sectie die aansluit op de door jou gekozen optie.

EEN SCHANDAAAL
IN BOHEMIEN

1

Het is maart 1888. Londen ondergaat een uitzonderlijk droge start van het lenteseizoen. Aan de andere kant van de Atlantische Oceaan zijn de inwoners van New York, New Jersey en New England in de greep van een heftige sneeuwstorm.

Opgeschrikt door het geluid van bekende voetstappen buiten, kijk je op van het meteorologische rapport in het avondblad. Enkele momenten later verschijnt je collega John Watson. Het is al even geleden dat jullie elkaar gesproken hebben, en je hebt de onweerstaanbare neiging om hem op de kast te jagen.

‘De huwelijkse staat doet je goed, Watson. Het lijkt me dat je zo’n zeven en een half pond bent aangekomen sinds ik je voor het laatst zag.’

‘Maar zeven pond!’ antwoordt hij gepikeerd.

‘Is dat zo? Ik zou zeggen dat het een beetje meer was. Bovendien ben je weer aan het werk, zo te zien.’

‘Waar kun je dat in vredesnaam uit afleiden?’

‘Ik observeer en trek mijn conclusies. Op diezelfde manier kan ik concluderen dat je door diepe plassen hebt gelopen en dat je bediende onhandig en slordig is.’

Watson glimlacht. ‘Holmes, als jij twee eeuwen geleden had geleefd, dan was je als tovenaars op de brandstapel beland! Verklaar je nader.’

‘Het is de eenvoud zelve. Er hangt een doordringende jodiumgeur om je heen, je hebt een zwarte vlek zilvernitraat op je rechterwijsvinger en een bobbel aan de rechterkant van je hoge hoed waarin je je stethoscoop hebt verstopt. Rechts op je linkerschoen zie ik zes min of meer evenwijdige krassen in het leer, veroorzaakt door iemand die nogal slordig de randen van de zool heeft proberen te ontdoen van aangekoekte modder.’

‘Jouw uitleg is altijd zo belachelijk eenvoudig, dat ik het zelf gemakkelijk zou moeten kunnen. Mijn ogen zijn net zo goed als de jouwe.’

‘Je kijkt wel, maar je observeert niet,’ zeg ik.
Je bent je ervan bewust dat je hem de les aan het lezen bent, dus verzacht je je toon en geef je hem een brief.
‘Misschien kun je mijn methodes hierop toepassen. Hij zat bij de laatste post.’

Vanavond, om kwart voor acht, wordt u bezocht door een heer die uw advies nodig heeft over een bijzonder diepgaande kwestie. Uw recente dienstverlening aan een van de Europese vorstenhuizen heeft aangetoond dat u iemand bent aan wie zaken kunnen worden toevertrouwd die van ongeëvenaard belang zijn. Deze omschrijving van u is door meerdere kringen bevestigd. Gelieve in uw vertrekken te zijn op dit aangegeven uur en voel u niet beledigd als uw bezoeker een masker draagt.

Watson leest de brief zorgvuldig en schudt zijn hoofd. ‘Dit is inderdaad een mysterie. Wat denk je dat dit betekent?’

‘De inhoud vertelt ons niet zo veel, maar de brief zelf vertelt ons meer. Uit het handschrift blijkt dat de brief geschreven is door een man, een Duitser als we afgaan op de zinsconstructie. Houd nu het papier tegen het licht, je ziet dan een watermerk waaruit blijkt dat het papier gemaakt is in Bohemen.’

Je analyse wordt onderbroken door het geluid van hoeven en ratelende wielen, die vlak voor je deur halthouden.

☛ *Klaarblijkelijk is je bezoeker gearriveerd. Ontmoet hem bij sectie 2.*

12

Omdat je al weet hoe goed je tegenstanders zich kunnen vermommen, ben je op je hoede.

‘Goedenavond,’ antwoord je nonchalant voordat je je sleutels laat vallen en op de jongeman afspringt, die net te laat probeert te vluchten.

Met jouw ervaring in vechtsport en je zwaardere lichaamsbouw lijkt hij geen tegenstander te zijn. Maar de jongeman geeft wanhopig een knietje tegen een edel deel van je lichaam en je ziet je genoodzaakt je grip te verslappen.

Weer probeert de jongeman de benen te nemen, maar merkt dan dat de scherpe punt van dokter Watsons degenstok centimeters van zijn luchtpijp verwijderd is. De blik op het gezicht van je metgezel laat er geen twijfel over bestaan dat hij zo nodig de eed van Hippocrates zal schenden.

Je grijpt een van de slanke polsen van de jongeling en sleurt de protesterende gestalte Baker Street 221b binnen.

‘Welnu, mevrouw Irene Norton, wat heeft u genoopt om de veilige omgeving van St. Johns Wood verlaten?’ vraag je.

Watsons ogen worden groot van ongeloof als het jongmens de capuchon afdoet en er een bos glanzend haar tevoorschijn komt. Ze staart naar je, half uitdagend, half geamuseerd.

‘Ik wilde het echte gezicht zien van de bloedhond die Wilhelm op me had afgestuurd.’

‘Of wellicht dat van het nieuwe schoothondje van uw meesters? Ik ben niemands pion, mevrouw. Dit zijn mijn voorwaarden: ga terug naar St. John’s Wood, vernietig de foto en andere bezwarende documenten. Verder zweert u dat u voortaan de koning van Bohemen geen strobreed in de weg zult leggen. Anders zal ik u en uw organisatie aan de kaak stellen van hier tot het Vaticaan, begrijpt u me goed?’

Irene Adler-Norton deinst terug en slikt een paar keer.
‘Ik begrijp u volkomen.’

Zorgvuldig zet ze haar capuchon weer op, wurmt zich langs een verbijsterde Watson naar buiten de straat op, en verdwijnt in een menigte gelijksoortig geklede jongeren.

‘Was dat ...?’

‘Een opmerkelijke vrouw, Watson, die een spel speelt met een zeer hoge inzet. Kom, we moeten nu naar het Langham om een zeer onopmerkelijke koning te overtuigen dat zijn eer niet langer gevaar loopt.’

EINDE

14

Je wordt door Joseph Harrison naar het station van Woking gebracht en je zit al snel in een trein naar Londen.

Watson verzekert je dat zijn dokterspraktijk het een paar dagen zonder hem kan stellen en dat hij je heel graag wil vergezellen. Jullie discussiëren over de ongelukkige Phelps en zijn allebei in gelijke mate onder de indruk van diens verloofde, maar iets minder van haar schijnheilige broer.

De trein komt aan op Waterloo Station om twintig over drie. Na een haastige buffetlunch neem je een rijtuig naar Scotland Yard, waar je een ontmoeting hebt met de heer Forbes, de detective die met de zaak belast is. Forbes is een kleine man met scherpe trekken en betrekkelijk weinig ervaring. Desondanks probeert hij snel zijn autoriteit te laten gelden.

‘Ik heb al eerder over uw methodes gehoord, meneer Holmes. U bent er als de kippen bij om de informatie die wij als politie ter beschikking stellen, te gebruiken, teneinde zelf de zaak op te lossen en ons in diskrediet te brengen.’

Hier heb je geen tijd voor.

‘Integendeel,’ kaats je terug, ‘in mijn laatste 53 zaken is mijn naam slechts bij vier ervan genoemd. In de overige 49 is de politie met alle eer gaan strijken. Ik neem het u niet kwalijk dat u dit niet weet, want u bent nieuw en onervaren. Maar als u uw nieuwe taken wilt voortzetten, moet u met mij samenwerken en mij niet tegenwerken.’

Dit neemt hem de wind uit de zeilen.

‘Ik zou erg blij zijn met een paar tips,’ zegt hij somber. ‘Er viel voor mij tot nu toe nog geen eer te behalen aan deze zaak.’

Je hebt nu vastgesteld dat jij de leiding hebt. Wat ga je nu doen?

Meneer Forbes

- ☛ *Als je wilt praten over Charles Gorot, de collega van Phelps, ga dan naar sectie 19.*
- ☛ *Als je geïnteresseerd bent in de heer Tangey en zijn vrouw, ga naar sectie 34.*
- ☛ *Als je Lord Holdhurst wilt bezoeken, ga dan naar sectie 46.*

10

Professor Moriarty zal zijn plannen tegen jou ongetwijfeld onmiddellijk in gang zetten. Je thuis gedeisd houden is geen optie, dus ga je te voet naar Watsons huis.

Een paar straten verwijderd van je bestemming merk je dat je gevolgd wordt. Terwijl je sneller gaat lopen, werp je een blik naar achteren en gaat dan een nauw steegje in.

Je achtervolger is ruim één meter tachtig lang en weegt zo'n negentig kilo. Zijn zware voetstappen komen gestaag naderbij. Je weet niet zeker of deze man je inderdaad iets wil aandoen, dus verwerp je het idee om hem in een hinderlaag te lokken. In plaats daarvan ga je dieper de smerige, tunnelachtige steeg in. Net als je halverwege de steeg bent, verschijnt er aan de andere kant een gestalte. De nieuwkomer is lichter qua bouw, maar uit diens houding blijkt dat met hem

niet te spotten valt.

Je draait je om en ziet dat de zwaardere achtervolger eveneens de steeg in is gekomen. Als je al twijfels had over zijn bedoelingen, dan worden die weggevaagd door de enorme knuppel in zijn rechterhand. Je zit in de val.

Wat ga je doen?

- ☛ *Probeer je de grote bruut aan te pakken? Ga naar sectie 37.*
- ☛ *Of val je de andere gestalte aan? Ga naar sectie 5.*

23

‘Geheimhouding in dit stadium is absurd,’
merkt Mycroft koeltjes op.

‘Gezien de aard van je eigen werk
zou jij beter moeten weten,’ zeg jij.

‘Ik verzeker je dat ik niet met opzet
geheimzinnig wil doen. Er staan nog
andere levens op het spel in deze affaire.’

‘Vooruit dan maar. Ik zal doorgaan
met ons plan om Moriarty’s organisatie
op te doeken. En wat ga jij nu doen?’

‘Moriarty is erop gebrand mij het zwijgen
op te leggen, als een roofdier dat zijn prooi
achternazit. Ik zal hem weglokken uit zijn natuurlijke
omgeving. Kun jij voor mij een overtocht naar het vasteland
regelen voor twee personen?’

‘Wie gaat je vergezellen?’

‘Dokter Watson natuurlijk.’

☛ *Vertel Watson zijn koffer
te pakken als je hem bezoekt
in sectie 6.*

24

Watson heeft zich afgescheiden van het opsporingsteam. Zodra hij dichtbij genoeg is, roep je hem.

Hij kan zijn vreugde ternauwernood verbergen als hij je levend en wel ziet, maar hij schijnt de situatie te begrijpen en laat de anderen niet merken dat hij je heeft ontdekt.

‘Wat ga je doen, Holmes?’ vraagt hij.

‘Moriarty’s mannen zijn nog steeds op vrije voeten. Ik denk dat ik nog een poosje op het vasteland blijf. Ik verzoek je dringend om de wereld te laten geloven dat Sherlock Holmes hier vandaag is omgekomen.’

‘Natuurlijk. Zal ik je ooit terugzien?’

‘Dat staat buiten kijf, mijn beste Watson. Zodra ik terug ben in Londen, hoor je van mij.’

Je sluipt weg van de richel en hoort Watson roepen: ‘Holmes? Holmes?’ Of dit voor de show is of dat hij echt nog iets wilde zeggen, kom je misschien nooit te weten.

Op dit moment ligt je lotsbestemming elders. Je moet uitvinden of deze wereld Sherlock Holmes nodig heeft.

EINDE

50

Kom naar deze sectie als je het illuminati-symbool ziet om je ware pad vast te stellen.

Codewoord	Ga naar	Codewoord	Ga naar
<i>BRANDEWIJN</i>	<i>sectie 23</i>	<i>STORMT</i>	<i>sectie 48</i>
<i>EXTRA</i>	<i>sectie 12</i>	<i>FLAOW</i>	<i>sectie 24</i>
<i>STERRETJES</i>	<i>sectie 29</i>	<i>BEZADIGD</i>	<i>sectie 17</i>
<i>WOLK</i>	<i>sectie 4</i>	<i>AFSCHOUWELIJKE</i>	<i>sectie 24</i>